

ველი შემადგომლობს, 1914 წელს ხაზინიდან გადაიღოს 340,526 მან. კავკასიის ოლქში 62 უმაღლეს პირველადწევრითი სკოლის დასარსებლად. ამას გარდა თხოულობს 221,670 მან. ამ ფულით უმაღლეს პირველ დაწვებითი სკოლად უნდა გადაკეთდეს აწ. ოსტრეხელი 90 საქალაქო პირველ-დაწვებითი სკოლა.

ქართული სკოლა ქალბებისათვის. პირველი სექტემბრიდან კუქიაში (რეუტოვის ქუჩა, № 11) იხსნება საქალაქო ქართული პირველ-დაწვებითი სკოლა ქალბებისათვის ქალბების მიღება 25 აგვისტოდან დაიწყება.

ბოლბის საქალაქო მონასტრის საეკლესიო-სამანქანო სკოლის გაშენების უბედურება. დინიშნა ამავე მონასტრის წინამძღვარი ილიუშენია ანასტასია იმ პირობით, რომ მან სკოლაში სასწავლო არ ასწავლოს არც უმაღლესი მიზნის; სასწავლო ნაწილის გაშენებლად და სამღვთო სკოლის, დიდაქტივისა და პედაგოგიის სწავლებლად უნდა დაეცისარის მღვდელს—სამღვთო სკოლის მასწავლებელს, რომელსაც სკოლის გამგეობის დაწესებულმა უამარგოდ უნდა მიეცეს და რომელსაც იმ თანამდებობის მიხედვით ხაზინიდან პენსიის მიღების უფლებაც ექნება.

მუთაისი

საგუბერნიო ციხეში ტუსაღებმა მოქალაქე ბოქალაღ ნამყოფი მიქიაშვილი.

რომ-გაღმა გეგუთის ქუჩის მცხოვრებლებმა აირჩიეს სპეციალური კომისია ნაფიცი ვეკილის გრიგოლ გიორგაძის თავმჯდომარეობით რომელზე მეტეუფ ხიდის აგების საქმის მოსაგვარებლად.

ბაჰარსინი

თავ-დაცემა. 17 აგვისტოს სოფელ ბაჰარსინისთან სამი შეარაღებული უცხოელი თავს დაეცა კახეთის რაიონის გზის მოაგვარებლის მ. ა. ოპანოვიჩის მეთაურობით, რომელსაც უნდა რაიონის თანხლებით მუშებისათვის დასარეგულირებელი მიზნით უნდა მიემართა, რომელიცაა ეგრეთ შეიარაღებული ვერა წილდის რაიონისა და ხალხი მოგროვდა სოფლიდან.

საპროპაგანდა და საზოგადოებრივი საქმიანობის საზღვარი

საზოგადოებრივი სასახური საეროვნო დაწესებულებებში აშვილებს ნაქვებს მნიშვნელოვან საკითხად. ჩასთვალონ, მაგრამ თუ ამ მხარის ზერდებულ არ მოგვეპოვებოდა და მოგმარებლობა განვიხილავთ მთელ თავის სიგრძე-სიგანით, დავინახავთ, რომ იგი საკითხი მართლა დიდ და საყურადღებო საკითხია, რომელზედაც ჩვენ განსაზღვრული პრინციპული და მოკიდებული

გაქვს შემუშავებული, რომელსაც ერთიანი ამართლებს პრაქტიკა ჩვენი ჯგუფისა. დასკვნაა, რომ თანა უნდა, პრინციპს ვერსად ვერ შევადგინო, მის თვალში ყველაფერი სწარმოებს ნაშუსის ქულის ახლით, გრძელის ხელებით და ჯიბის გული-სათვის.

ყოველ შემთხვევაში საკითხი საინტერესოა და ამიტომ შედგებულ არ მიგვანია ამ საქმეზე ჩვენი პრინციპული შეხედულება და დამოკიდებულება გავაცნოთ საზოგადოებას.

როგორც მოგვხსენებთ, საქართველოს სოციალურ და ეკონომიურ ცხოვრების დაუძლიერების ერთი მიზეზთაგანია გახლავთ ერის უფლებებობა. საქართველოს მწარმოებელ ძალებს აღარა ჰყავს მფარველი და მოქირანახულე. მაგრამ უფლებებობა ერისა განმანდგურებელი მხოლოდ იმ შემთხვევაშია, როდესაც საეროვნო ძალები საერთოდ არის დასუსტებული. ძლიერ ორგანიზმს, სოციალურად და ეკონომიურად გასაგებებულ ეროვნულ სხეულს რაც უნდა დიდი ბრძოლა გაუწიოს ანაკონანტურა ძალა, მიიქცა და მიიქცედიდ ვნებს ვერ მოუტანს. ირლანდიის ინგლისის საზღვრის ზომებით შეეკეთა, მაგრამ მან ადვილად აიტანა განბატონებული ერის იერიშები, გაუწია სასტიკი და შეურაცხველი წინააღმდეგობა და დღეს ინგლისის იძულებულია თავისი ილუზიული განზრახვები ისტორიის წილს მიიბაროს, ხოლო დახარბული ერთა პოლიტიკური უფლებები იწამოს.

მაგრამ საქართველომ გაცილებით ნაკლებ იერიშებსაც ვერ გაუძლო. როგორც ეკონომიურ ორგანიზაციები ჩვენში არ არსებობს. რაიმე საზოგადო საქმის შესასრულებლად გარმოი რომ დავეკორდეს, მოხერხება არ გვექნება. გვედღებმა მაშული, ტერიტორია, ისტორიული საუნჯენი, ინგრევა და ისპობა ოჯახი, ქვერ, სამშობლო, მაგრამ სად არის ეროვნული რაიმე დაწესებულება, რომლის ხელში გროვდებოდეს ყოველივე საუნჯე ჩვენი ერისა? თვით უმბრლო დაწესებულებაც კი არაა ჩვენში, სადაც შეგვედობა გაქირვების დროს თავი შეგვაფაროთ, ხელი გავიმარტოთ, მოწოდება უბედურებას გავუძლოთ და მით განვივითაროთ ჩვენი ყოფა-ცხოვრება. არ გვაქვს მრეწველობა, მეურნეობა, მთელი ხალხი გამოგანებულია, გაკორტებულია, გავერანებულია. მას შრომის უნარი არა აქვს, მას ხელოვნად დაწესებულება, მიწის მომხამობარა ვეცადო მუშაობის მას. აიღეთ საგანგებო მუშაობის და თქვენ გააცდებთ: ჩვენს მეურნეს კიტრის და მხალის მოყვანაც არ შეუძლიან, სხვა რაღა დავისახელოთ? მხოლოდ და ადამიანის სახე შეგვჩენია დღეს-დღეობით, მაგრამ ეს სახეობაც სურროგატია ნამდვილად ადამიანის სახისა. ჩვენს არსებაში გამჭარ-

ლა და მიღებული ენერჯია ცხოვრებისა, ძლიერი არსებანი მოკუნტულან, წელში მოგვრებილან, საეროვნო რამდენი გამბარა. მთელი ჩვენი სოციალური, ეკონომიური და ბიო-ფიზიოლოგიური შენობა შერყეულია, დარღვეულია და სრულიად განადგურების საზე დაშვარა. სასაკლოა ასეთ მდგომარებაში მყოფ ხალხის საერთაშორისო ხასიათის პრეტენზიები.

ცხადია აქედან, რომ ყოველ ქართველის, ყოველ ნამდვილ საზოგადო მოღვაწის უმთავრეს მოვალეობას შეადგენს ეს დარღვეული და დაუძლიერებელი სხეული ქართველი ერისა გაამაროს, გააძლიეროს. შექმნა ბედნიერ საქართველოსი, ჩვენი მშრომელ ხალხის შემოქმედების საუკეთესო პირობებში ჩაყენება, დასვენება სულიერად და ხორციელად, გ. ი. მიღვაწე სოციალურ ბუნებრივად. აი რა ჩვენი იდეალი, ჩვენი დანიშნულება, შინაარსი ჩვენი საქმისა. ყოველივე ჩვენი მოქმედება, საქმიანობა, აზროვნება განმოდინარგობს ჩვენს ერის ყოველ ძალის ბედნიერებისაგან. შეიძლება ამ მიზნის რეალიზაციის დროს ჩვენ ვერ გრამეში შევცდეთ, ან გვიან მივივარნოთ იმ საშუალებას, რომელიც დიდ სასახურს გავცივებდნენ ეროვნულ კეთილდღეობის დასაცავად, მაგრამ შეცდომები მხოლოდ იმას არ მოუტანს, ვინც არაფერს აკეთებს, ვინც თავთქარიძესებურად სცხოვრობს განცლებობით.

ჩვენ კი, კონკრეტულად, ამ საეროვნო ინტერესების განხორციელება მიგვანია შესაძლებლად ისეთ სოციალ-პოლიტიკურ წყობილებების დამყარებაში, რომელიც ჩვენს განზრახვებს, ჩვენს მისწრაფებათ არა თუხელს შეუშლის, არამედ დაეხმარება, ისეთ პირობებში შეუქმნის, სადაც ერის სამსახური და საეროვნო კეთილდღეობა დანაშაულობად არ იქნება ჩათვლილი.

გარდა ამ სოციალ-პოლიტიკურ წყობილებისა, ჩვენ საეროვნო ნაწილებად მიგვანია ყველა ის საზოგადო ხასიათის დაწესებულებანი, რომელნიც ეკავსპოლიტიკური არაინ ერის სულისკვთებით, ერის მუშაობებით, მოქმედებენ ერის საფუძველზე—სამშობლო მიწა-ადგილზე და მომანი მოძრაობაში ჩვენი ერის სივრცე-საშუალებებით. შესაძლოა ასეთ პირობებში მოქმედ დაწესებულებებს არა ჰქონდეს თავისი დანიშნულება სათანადოდ შეგნებულია, მაგრამ ეს გარემოება კიდევ მეტ მოვალეობას გვაკისრებს, მით ჩვენ მეტ მუშაობა გვუბრუნებს, რომ გაუგებრობის ზღვევ დანიგრეს და მოგავჩქეფოთ ნამდვილი ეროვნული მაქისცემა, საქმე, რომელიც მხოლოდ და მხოლოდ ერის დაქსაქსულ ელენენტების თავის-მოყრასა და გამაგრებაში მდგომარეობს.

ქართველი დასელები ამ შემთხვევაში ხელდაეცნ მხოლოდ თილ-თბილ-

საგაგებს, ხაქაპურებს. რა თქმა უნდა მათი განხორციელებული შედეგები და მდგომარეობის სისრულით წარმოდგენას და ამიტომაც, რომ ისინი ხელდაეცნ იმას, რაც, როგორც ბაღდებს, თვალში ეჩხირება, ან რაც მათ მიანიბათ ცხოვრებაში უმთავრეს საქმედ. მაგრამ ჩვენი შესვლა საზოგადოებრივი ხასიათის საეროვნო დაწესებულებებში ხდება მხოლოდ და იმ განზრახვებით, რომ იმ დაწესებულებათა გაძლიერებით გავაძლიეროთ კეთილ-დღეობა ჩვენი ერისა, საეროვნო საქმეებისა.

მახეი ეს, წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება, კომპარატივა თუ სხვა გვიარამხანაგობა—ჩვენ მივდივართ იმ დაწესებულებების გასაძლიერებლად, რომელშიაც მოღვაწეობს ვიყუბთ, რათა იგი დაწესებულება ერთი იმ ძლიერ ფერმენტთაგანია გახდეს, რომელზედაც აღვიწინებდეთ შეიძლებოდა საეროვნო მუშაობის წარმოება. მაგრამ ქართველი დასელები ასეთი ინტერესებით როდ არიან აღქურვდები.

რუსეთის სოციალ-დემოკრატიისათვის მაგალ. სრულიად არ არსებობს საეროვნო იდეალი. მან არც კი იცის რა არის ეროვნული ჩვენთვის, ეროვნული შეგნობა და ამიტომ ეროვნულ საკითხს მის პროგრამაში ალაგაც არ აქვს. იგი უყურებს ყოველგვარ საზოგადო დაწესებულებებს მარტივად, კლასთა ბრძოლის თვალსაზრისით კომპარატივაში შედიან იმიტომ, რომ იქიდან, როგორც ბელგიის და პოლანდის კომპარტიზმებიდან, რაც შეიძლება მეტი ნივთიერა საშუალებები მათი. ყველგან და ყველგან მათი შექმნა პოლიტიკა და ჯგუფობრივი ინტერესი. და აი სწორედ ამ მისწრაფებითაა აღქურვდები ჩვენი დასელები. წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოებრივი ინტერესებს მათ არა იმ შრივ, რომ იგი გამოიყურებს საეროვნო იდეალებს გასავითარებელ ერთ-ერთ საძირკვლად, არამედ იმ შეიტანონ პოლიტიკა და კლასთა ბრძოლის მოახმარებელი მისი საშუალებანი.

არ იფიქროს მკითხველმა, თითქოს ჩვენ წინააღმდეგი ვიყოთ პოლიტიკის წარმოებისა. პირიქით, პოლიტიკურ წყობილებების შეცვლა ჩვენი ეროვნული ცხოვრების გასავითარებლად აუცილებელი საქმეა, მაგრამ ჩვენი პოლიტიკა და დასელები პოლიტიკა სხვა და სხვა შინაარსისა, დასელებისთვის საქმეთა კლასობრივი ბრძოლა, ბოგანობის შეკავშირება, მათთვის ეროვნული პრობლემა არც კი არსებობს, ჩვენთვის კი პოლიტიკა ძლიერ იარაღი მაშინ გამოგვადადება, როდესაც თანა გვაქვს განვიხარებელი ეროვნული ცხოვრება და შექმნილია ისეთი საეროვნო კულტურულ-ეკონომიური დაწესებულებანი, რომელზედაც დაყრდნობა დროსა და გარემოების მიხედვით ადვილად შეგვეძლება.

ცხად ცხადია, თუ რა ტყუილად ვაქცილდნენ თანამედროვე ქვეყანა-

ში მესამე დასელები საბანკო არ ჩვენების გამო. მათ მთელი საქმე ვაგვიყვანს ყაღბ სუდარაში, შექმნეს ყოველდ არა-სასურველი ატმოსფერო, ხოლო ერთ გუგუის მოღვაწეობის პრინციპული მხარე სრულიად მიუყურებს, უკუაგდეს. დასელებმა უნდა იცოდნენ, რომ ჩვენთვის თბილისი ალაგის თანამედროვე ცხოვრების პირობებში სრულიად არ არსებობს, ჩვენი თბილი ალაგი ეროვნული ცხოვრების წილია.

თევ. ლლონი.

ქართული დრამატული საზოგადოება

მუშაობა დასისა 15 აგვისტოდან დაიწყო. სეზონში წარმოსადგენ პიესების კითხვით. დასის სიმბოლოა შედგენილია ასეთია: მსახიობი ქალბები: ამაში ა., ასათიანი ბ., დავითაშვილი ნ., მდივანი ვ., ჩხეიძე ნ., ქიქოძე ა., ჯავახიშვილი ნ., ჩერქეზიშვილი ე., და შოთაძე ა.; ვაჟები: აბაშიძე ვ., ალექსი-მესხიშვილი ვ., გუნიანი ვ.; ხარადლიშვილი ი., იმერ-შვილი ა., იშხანილი გ., მესხი ქ., სარაული მ., შალიაშვილი ვ., შანიშვილი ა., ციციშვილი ნ. და ურუშაძე ვ.; რეჟისორებად წარედგენულ სეზონში იქნებიან: ვ. ალექსი-მესხიშვილი, მ. ქორიძე და ვ. შალიაშვილი. სცენაროებებად: გ. ვარკარიძე და ი. მამფორია. სუფლორეობად: ბ. ბეგლარიძე და ი. გრიშაშვილი.

სეზონი გაიხსნება 14 სექტემბერს სუბათაშვილის „ნალატი“. განზრახულია შემდეგი პიესები: ი. გმდევანიშვილის ფერია „სინათლე“, ქიაჩელის „სამდელიშვილი“ და „ნიწო“, ქანტურიშვილის „მორივენი“, და ტარაშიშვილის ახალი პიესა „ნათარგმნი: „დამარცხებული რომი“, „კულისებია“ შექმნილია—კუპერნიკისა, „ნაჩალები“ სრულად განახლებული. კვირბობით თავმჯდომარისაგანამარტება განსაკუთრებული სადღესასწაულო წარმოდგენები. აგრედვე სეზონის განმავლობაში განახლდება სადამო-მეჯლი-სები.

რაც შეეხება დრამატული კურსებს აქ სახელი რეორგანიზაციის მოხდენას აპირებენ, მოეწევი იქნება განსაკუთრებული კომისია მკლდე-მართა და გამოვლიან, რომელიც თანახმა საზოგადო კრების სუვი-ლისა ახალ წესებს შეიმუშავებს. როგორც ჩვენ შემთხვევებს ესლოებათ კრებაზე ის აზრი გამოითქვა, რომ სავალა კურსებზე უფასო იყოს, და მსმენელთა მიღებისათვის დაწესებული იყოს გამოცდა.

მე. თაბარ მუშის საბა-რი სპილისუკი

(წერილი რედქციის მიხართ) წმ. თაბარ მუშის ტაძრის აგების საქმე საზოგადოებრივი ხასიათი მიიღო.

სამარ მუშე ფულზე წარწერით კი არა მარტო, ნამდვილ საქმეთაც

ი. ი. ცხოვრებით იყურებოდა იყო შედეგი (მიხედვარ) მისი დადგება საწმენოებისა. ქართული დრამა შენივთა და მოინათლა წმ. თაბარ მუშის სახელითა, თუმცა დიდების გასამტკიცებლად უფრო წინათ დღით კურთხულა: ბაგრატიონი III, ბაგრატ IV, წმ. დავით აღმაშენებელი და სხვა მეფეებს, თუ ქვეყნის მოქირანახულე ქართველებსა.

მატიანეში წმ. თაბარ მუშის ცხოვრებას ხასიათი ავთოგრაფიული არ ნაკლები აქვს, ვიდრე პოლიტიკური. წმიდა დედა მეფობს დღით არა თუ ნებთ მარტო, არამედ შთაგონებითაც, როგორც მისი ცხებილი. ჩახრუბადესაც თავის თამარისაში არა ნაკლებს მოწიწებით და ხატვს წმ. თამარის პირადობა.

აი, დაახლოებით რას ამბობს ტორი: „ზნით მოპყდა უფლმა თამარს შემწენსა. ხელმწიფობა, ღვთობა და ბედნიერება მიანიჭა. ღმერთთა დასალოებელია ჯვარითა, როგორც მოწესე. ღმერთს დაუვალეობა მისთვის სჯულის განმტკიცება. ცაქს მშობლიური და იმპერატორზე, აგრეთვე ვეფხვი კლდისა და ლომის შაშხისანი.“

იესეს (დავით მუშის და წინასწარ მეტყველის) ძირია: ზნედა ცხებილია. მოვლინებულია შემწე და თქვაბის მესისა. სახე დაუღამებელია, ტრბლი და ცრბად მოწვეული სიბრძნით საგვ და ორგულთადაც მოვთავსებელი, სული ღვთისაგან მომხმარებელი და ღმერთთა მისი მცველი. ღვთის მცენება მისი წადლი მისი ავი არავის გაუგონია. მისი მოქმედება ცის ნებთ არის. მისი მეტყველებების სიბრძნე სწორ-ლოგო და იღვთაბრივია, წმინდა და სახულია. მისებრ სრული ადამიანისად დაბადებულია. ძელ ღვთისა საწოდებელია. არავისა აქვს მისებრ ქცევა, გონება და სული წარფლდშიში ღვთისა, გულს რომ უთესი დაუფრწავრი აქვს. არავინ იყო, ავსიტყვა ეკადრებინა მისთვის.“

ეს ამონაწერი ცხად ჰყოფს, თ თანამედროვენი რა თვლით უცქირავენ წმ. თაბარ მუშის ზნეობას და სათნოებს.

ანტონ ტისკოპოსი, რომელსაც ამას განთვთხიან მიმბარათეს, თვლიდა წმ. თაბარს ცხელი ქართულ უწმინდეს გულის წადლისა და რომელსაც მოკლე ხანში, მის განცხადებისავე თანახმად, კიდევ მიხრთებდა ქართველთა საზოგადოებრივი წვერთა და საზოგადოებრივი დაწესებულებების წარმო-მადგენლების ხელ-მოწერილი სათხოვარი, ლამაზი არ უნდა, იფლდ მოდგინებს, რომ წმ. თაბარ მუშის ტაძრის აგება ტფილისში მართლ უნდაველ საქმედ აქცოდს. აღმწერელ კომიტეტი რომლის თავმჯდომარედაც მისი მეუფება იქნება, ნე ბართის გამოჩინის, ფულის შეკრებაში და თვით ტაძრის აგების საქმე

შეპარები სამოღალდე

„სამსკრატქანაზე“ XVI „გულდაკლდელი არწივი“ ვაჟს პოეზია.

(დასასრული.) ზვეით ვაჟ ნიცშეს შევადარეთ. ეს შედარება შემთხვევითი არ ყოფილა, რადგან ჩვენი მგოსანი ქემპარიტედი ჰზიარებია დაუცხრომელ ნების ფილოსოფოსს. „ზე-კაცო“ რომლისაკენაც იწვევს ნიცშე და რომლის გზაზე თანამედროვე ადამიანი მარტოაღდენ „ხილიან“, იგი ზე-კაცი ჯერ არ ყოფილა, მაგრამ ნიცშეს ლოპად სწავს, რომ იგი უმეკლად მოვა და გასწმენდს, წვრილბანობით დაცხრილულ, სულს ადა-მიანისას...

მღვე თქვენ იყოთ მალაღნი და მალაღის წოდების: თქვენში მრავალი მრუდელი და მახინჯი. არ მიაბოვება ქვეყნად მქედელი, რომელიც გაგმართავდათ და გავასწორებდათ. თქვენ იხოლოდ ხილი ხართ, რომ მალღებდა ვადაღიარონ. თქვენ ნიშნავთ საფეხურებს. მაშნუ ვანრო-სხდებით მასზე, ვინც თქვენით აღის თვის სიმაღლზე.“

სხვათ ველოდები მე ამ მთაზე თქვენზე მალაღთ, თქვენზე ძლიერთ, ძღვემოსილთ, ამაყთ სულით, მათ, რომელნიც სულით და ხორციით აღმწებულან სწორის კუთხეებით: მამიღინარი ლომები უნდა მოვიდნენ!..***)

იგი ზეკაცია“ ვაჟისათვის უკვე

*) იხ. ნიცშეს „ახი იტყუად ზაირტუსტრია“.

ადრევე მოსულა და გადამწებულა კიდევც მაგრამ იგი დანიც „ჩინ-მოკრედი აფლარუნებს ფანდურს“, რათა ამ ძველ რაინდთა და ზეკაცთა საარაკო ამბები მოგვითხროს და ჩვენშიც ცოტათი ვადაღვიძოს წყურვილი ამ ძლიერების საზიარებლად.

ამიტომ ნიცშე უფრო მომავლის მომღერალია მისი მგოსანი, აღფროვანებული და ჰიროვული ამ მომავლის ცოცხალის წარმოდგენით. ვაჟა, უმეტესად წარსულის პოეტიკა, ძველის სიამაყის და დიდების—რომელიც ნიშნავს მარტო ამ დიად ხანგრძლივ სდგას და ცრემლს აფრქევს.

აწყო კი ორთავისთვის საზოგადოერი და უარსაყოფია, რადგან ადამიანს დაწერილობინებულს, დაქუცაქცე-ბულს, სულით მდაბალს და ქიასავით მიწაზე მხოხავს ხელდაეცნ. ამიტომ ორივენი გვერდს უხვევენ ზიზღით ამ აწყოს და ერთი მომავლისკენ გაიყურება სიხალისით აღსავსე, ხოლო მეორე კი წარსულ დიდებისაკენ. ამიტომ ორთავის საშინელ და ამაყ ბოლომას განიცდიან.

...მაგრამ არც ხელთ და არც ფეხთ ჩემსას მე არ ვიბრალბა, მე არ ვიბრალბებ ჩემს მემორებს: როგორც ადრეველი თქვენ გამომდგარიყავთ ჩემის ომისათვის? თქვენთან მე დამეკარგებოდა ყოველი გამარჯვება. და მრავალი თქვენგანი დაეცემოდნენ, რა ეს ისმენდენ მარტოდღენ მის ჩემის ნაღარისას.

...ამე ვსაქიროვებ წმინდა და სწორსაკრებს ჩემის სწავლისათვის; თქვენს მალღობზე კი სახიარდება თვით ჩემი საკუთარი სახეც!..***)

აი, ამის გამო განიცდის ობლობას ვაჟა, ამის გამო იგი მარტოა ბრძოლის ველზე და არავინა სჩანს, ღირ-

*) ibid მგ. 324.

სეული ამ ველისა, რომელსაც შემადგინოდა ვაჟს ამაყი სული ეტარებინა, ძველი ქართველის სისხლს ჰზიარებოდა და მგოსნის რაზმი გაემდირებინა.

არ არის ვაჟს ახლოს მისებრ აქტივობის წყურვილით გატაცებული გმირი, რომელიც მარტო მოქმედებდა მის პპოულობს მოსვენებას და არა მოსვენებაში—მოქმედებდა. ნიცშე ამ ბრბოს „ფარა“-ს და „ჯოგს“ უწოდებს. ამ „ჯოგის“ საუკეთესო დამახასიათებელია მისი მშვიდობიანობა. ასახობი, რომლითაც ჩვენს დროში ფასდება სხვა და სხვა გვარი საზოგადოებრივი ფორმები, სრულიად მსგავსებულია იმის, რომლითაც მშვიდობიანობას აწერენ მეტედი-ობულს ვიდრე ომიანობას, მაგრამ ემ დაფასება ანტიბიოლოგიური, იგი წარმოშობილია ცხოვრების დეკადანსდან!..*) ასეთივე ანტიბიოლოგიური მოვლენად სთვლის ვაჟა რაინდის უბრძოლველად სიკვდილს, მის მუდმივ მშვიდობიან-სა და უწყინარ სიკოცხებს. ჩვენ დაფინახეთ, მას სრულ ბუნებრივად მიანიბა, რომ „ცხოვრების ჯარის ძველი ფრთები გამოეცალოს და მათი ადგილი ახლებს დაეთმოს“. ვაჟასაც ისე, როგორც ნიცშეს, არა ჰყავს მეომარის, მაგრამ პირველისათვის იგი რაზმი უფრო მკითრია მას მშობით განიზომება, მას სჭირია საქართველოს ძღვევა-მოსილება და მისი უზრუნველყოფა გაქრობისაგან, მეორესთვის საქირაო მთელი კაცობრიობის ხნა განწმენდილ ზეკაცის მოვლინებით, ამიტომ მისი მცნება უფრო უნივერსალურია. ნიცშესათვის ამ „ჯოგური“ ფსიხოლოგიის

*) იხ. ფრ. ნიცშეს თხზულ. ტომი XV გვ. 210.

მამოძრავებელი მარტოაღდენ „მისე-ისა“, საცა მონობაა, იქ აქტივობას ასახობს არ მოგვატობა.

ასევე მსჯელობს ვაჟა, რომელიც მთელის არსებით გადახრილა ჩვენ წინამართლებს, რომელთაც ახასიათებდათ მომენტო განუწყვეტელ აქტივობისა. იგი მუდამ სამშობლოს უღვა და რაჯად და როცა, უკვე და-ვაღებულ საქართველოს ახალი თაობა გაუბრბოდა, ვაჟა მარადის თავის კერასთან იყო, მისი კენესით კენესო-და წარსულის მდიდარ ცხოვრებაზე დაღმერდა, რომ იმედ-გაცრუებულ ხალხს სიკოცხლის წყურვილი მოს-დებოდა. მას, ილიასთან ერთად, შეუძლიან სთქვას:

„მარად და ყველგან, საქართველოვ, მე ვარ შენთანა, შენთა შვილთ სისხლით გული სრულიად ვარდამბინა... ამ გულში მე მატქს შენი აწყული შენი წარსული...“

შენის ცრემლთა თვალნი ჩემნი მითრები. შენის აწყუთი გული, სული დამწყულეებისა.“ დასასრულს ორი სიტყვა ვაჟის მხატვრულ ნიცშე და მისი წერის მანერაზე. საზოგადოდ, ვაჟას ბგერნი აბტყუნებენ, თითქოს მისი ენა პროვინციალიზმითა სჭარბებდეს და მრავალჯერ გამოიტყულებდეს უმართე-ბული იყოს, ეს მართალიც არის, მაგრამ მანამ, სანამ ამ ენას მარტო გრამატიკულად, მშარაღად მიუღვებოთ, მაგრამ საქმიანობის გავრცელებითა, სკამარისა განიცდილოთ მხატვარი ვაჟა, რომ ეს ნაკლი მსწრაფლ მის ღირსებად იქცეს!

ვაჟას ამაყნი და მტკიცე ადამიანის სწორედ ასეთის ენით უნდა

ლაპარაკობდნენ, მის მიერ აღწერილი ბუნება ასეთისავე, ჯერ არ სმენილის, განსხვავებულის ენით უნდა საუბრობდეს. ვაჟის ენა ერთ გვარ სიმტკიცის და მკვეთრობის მატარებელია, იგი ნამდვილი ხალხური ენა და მარტო ბგესურთა რაინდულ ცხოვრებას, ამ მთის შვილთ შეგნლოთ მისი შექმნა. და ამ ხალხის მიერ საუკუნოებით შექმნილის გარდალახვა ისე ძნელია, როგორც მის ჩვეულებათა სწრაფი აღმოფხვრა. ეს თვითონ ვაჟასაც კარგად ესმის, როცა იგი ამბობს:

„ხალხთ ჩვეულება დიდია: დღესა ჰვაგ რკინის მკვერტავსა!! ვაჟას ენა, არსებითად, მემბეტები-ლებულია მის პოეზიის ჰანგებთან, მისი სულის კვეთება და განცდა, თქვენ ინსტრქტივ გჯერათ, რომ სხვა გვარ ენით არ გამოითქმის. ქემარტილ, ჩვენი მგოსანი ფიზიოლოგიურად განიცდის ამ ხალხურ ენის აგებულებას და იგი მასში ისევე ძლიერად და ღრმად სიკოცხ-ლობს, როგორც სული

პ. შ. ამასთანავე არ შეიძლება ახალგაზრდობის სახელთი მადლობა არ გადაეხადო კენიან თამარა ლევანის ასულს ერისთავისას, რომელმაც არა დაიშურა, რომ საღამოს ჩინებული ჩაეკარა.

ასეთივე მადლობა ეკუთვნის მონაწილეთ და იმ შემწივრეთ, რომელთაც ნივთიერი დახმარება აღმოუჩინეს ახალგაზრდობას ამ საღამოს გამართვაში.

ბ. საგარეჯო (გარე კახეთი). სოფ. საგარეჯოში 2000 კომლზე მეტი მცხოვრებელია და, ამისდა მიუხედავად, ამ ერთი წლის წინადაც არ მოიძებნებოდა არც ერთი საკულტურო დაწესებულება, თუ არ მივლინებულხართ ახალგაზრდობაში ადგილობრივ ორკლასიან სამხინსტრო სკოლას.

ამ ერთი წლის განმავლობაში, ინტელიგენტთა ერთი ჯგუფის შრომით და მეცადინეობით, აქ დაარსდა რამდენიმე დაწესებულება: სასაფლაო სასურთიერთო წოდების ბანკი, ქართული დრამატული საზოგადოება და მომხმარებელი საზოგადოება „იორი“, რომლის გამგებმაც, ლილიან საზოგადოების დაარსების, გახსნის შემთხვევაში საწვრილობა ღუქანი და საქმეც ჯერ-ჯერობით კარგად მიიღეს, თუ ხელი არ შეუშალა ზოგიერთმა ავადმჯობუნებულმა კულტურული თეატრული უწყებებმა და არ იციან, რა საშუალება მიმართონ, რომ როგორც ბოლო მოუღონ ამგვარ სასარგებლო დაწესებულებას.

ს. საგარეჯოში თითქმის ყოველ ზაფხულს იმართება წარმოდგენები, მაგრამ ვინ ამ გამართვას საკუთარ ბინის და სკენის მოუწყობლობის გამო, როგორც სკენის მოყვარენი, აგრძელებს დასწრე საზოგადოებას და ვასკის განიცილებს. ადგილობრივმა ინტელიგენტმა ამ გარემოებასაც მიიქცია ყურადღება და ამერიკელი წლის წინადაც გადარწმუნებულ, საკუთარი სახალხო ხალხის აგება; შესაძლოა საღამო შენებოლო კომიტეტი დაიწყოს კიდევ მოქმედება. ამ ფაქტს სახალხო ხალხი უკვე აშენებულია. დრამატული საზოგადოების პირველ საზოგადო კრებაზე, რომელიც მოხდა კვირას 11 ავისტოს, კრების განხილვისათვის, სამხინსტრო კომიტეტის თავმჯდომარემ ბ. ნიკო ბაზიერა-შვილმა წაუკითხა კრების თეატრის შენობის ანგარიში. როგორც ანგარიშიდან ხსნის, შენობაზე დახარჯულია სულ 3860 მან. და 83 კა, აქედან

საზოგადოებას ჰქონია წლიური 1008 მან. და 11 კა., 1000 მან. საზოგადოებისათვის უსესხებია სოფ. ვიორგეშინდის მცხოვრებს ბ. სოლგულისაშვილს და დანარჩენი 1852 მან. და 75 კა. დახარჯავს თავისი ფული ნ. ბაზიერაშვილს. კრებამ თითქმის უკამათოდ მიიღო ანგარიში. კრებამ ღილი მადლობა გამოუცხადა საღამო შენებოლო კომისიას და კერძოდ ბ. ბაზიერაშვილსა და ბ. სოლგულისაშვილს.

შემდეგ კრება გადავიდა შორეი კითხვებზე. ახალ წევრების მიღების შემდეგ, კრება შეუდგა გამგეობისა და სარევიზიო კომისიის წევრების კანდიდატების დასახელებას. ფარული კენჭის ერთ არჩეულ იქნენ გამგეობაში: ნ. ბაზიერაშვილი, ნ. ლევივა, ერ. გულისაშვილი, მ. დაფვიავაშვილი, ე. ანტ. ფილიაშვილი, პარ. წირქვაძე და ალ. ლევივა. მათ კანდიდატები: ი. ანუაშვილი, ნ. ქურბული და ნ. მკელდრეშვილი. სარევიზიო კომისიაში ერთხმად აირჩიეს სოლ. გულისაშვილი, გ. გულისაშვილი და მკელ. ღი. ბურთიკაშვილი.

უცხოეთი

ჩინეთის რევოლუცია. ჯერ კიდევ არ ვთავაზობლა სამხრეთის და ჩრდილოეთის ბრძოლა, ჯერ კიდევ თავგანწირულად ომობენ რევოლუციონერები, მაგრამ უკანასკნელის დაშორება მხოლოდ რამდენიმე დღის საქმეა. ცხადია, რომ ჩინეთის მეორე რევოლუცია დამარცხდა და იუნშუიკის მთავრობამ გაიმარჯვა.

რუსეთი

დეპუტ. კუზნეცოვის დაბრუნება. როგორც ერთი სატახტო ქალაქის განვითარების, რუსეთში დაბრუნდა სახელმწიფო სათათბიროს წევრი დამაყოფი სოც. დემ. კუზნეცოვი, რადგანაც მსურს პირადად მიიღოს მონაწილეობა დეპუტ. კარავაგევის მკვლელობის გამო სასამართლოში მიტეხულ დეპუტატების საქმის განჩინებაში. როგორც ვიცით სენატორმა შულგინმა, რომელსაც ამ საქმის გამოძიება ჰქონდა მინდობილი, უკვე დაამთავრა თითქმის საქმის გამოძიება. შემარჯვინეთა განხილვის ამტკიცებდნენ, კუზნეცოვი სასამართლოს ემალეობა.

თეატრი და ხალხმწიფობა

სახალხო ხალხი. ქართ. ხალხ. წარმ. მართ წრის გამგეობა შეუდგა მუ-

ჩრდილოეთის გამარჯვება ნიშნავს ძველებური ძალდატანებითი ერთიანობის გამარჯვებას, რომელიც ცოტათი განახალა საპარლამენტო წესწყობილებამ.

ვერ ვიტყვი, სამხრეთის დამარცხება ხალხლო არის თუ არა, კვლავ განხილდება რევოლუცია თუ არა—ამის მომავალი გვიჩვენებს, მაგრამ დღეს, ექვს გარეშე, ბატონობა იუნშუიკის ერგო. იუნშუიკი მეტად ნიჭიერი პირივინება და სამხრეთელებმა გერაინ დაუპირისპირეს მას სამხრეთში. უიკველია, მთავრობის გამარჯვებას ღიდად შეუწყობდა ხელი იუნშუიკის პირადმა ღირსებამ—ქუთაბ, ნების სიძლიერემ, გამოცდილებამ და გაიძვირაობამ.

იუნშუიკი იბრძოდა საკუთარ მდგომარეობისთვის და უფრო მეტი სიმხვევით და გამჭვირვალად გამოიჩინა, ვიდრე მაშინ, როცა იბრძოდა გარდაცემული ღიდადისათვის. კიდევ უფრო დაეხმარა ჩრდილოეთის გამარჯვებას ვეროპიელ ბანკირების ფული, რომელიც სესხად მიიღო იუნშუიკამ.

შევიღობიანობის დამკვიდრებით იუნშუიკი მალე ისარგებლებს და გაბეღულად დაიწყებს მოქმედებას ტიბეტსა და მონგოლეთში. ამბობენ კიდევ, რომ ასი ათას ჯარს ამზადებს მონგოლეთში გასაგზავნად. ცხადია, ამას ღიდად ვაგონებ მქნება რუსეთის პოლიტიკაზე.

დეპუტატი

20 ავისტო. უცხოეთი

აინა. კორომილასი დაინიშნა

რომში ელჩად.

შანაი. ნანიკინი დილით აიღეს.

მიმართინი სამხრეთ კარებიდან გაიქცნენ.

ლონდონი. „ტაიმსის“ დამბეჭდა

წერილი „გერმანია და პოლონია“ და პრუსიის პოლიტიკა, აღმოსავლეთ პრუსიის კუთვნილება, ნეგრან-სლავიანთა ბრძოლის უკიდურესობამდე მისვლად. ვახუთა აღნიშნა: სლავიანთათვის შეგნების ტოლის გაძლიერებას ამ ვაძლიერებისაგან მოშორებით სწინს რუსეთი, გამარჯვებულ მცხოვრებლებით და ბუნებრივ სიმდიდრით.

ვენა. „ალბანია“ კორესპონდენცია

იუნსუიკის მართობის და ჩრდილოეთის ბრძოლის დასრულების შემდეგ, როგორც ვიცით, უკვე დაამთავრა თითქმის საქმის გამოძიება. შემარჯვინეთა განხილვის ამტკიცებდნენ, კუზნეცოვი სასამართლოს ემალეობა.

ბუდაპეტი. ბუდაპეტის ხარკი დასრულდა. ბუდაპეტის ხარკი დასრულდა. ბუდაპეტის ხარკი დასრულდა.

სტამბოლი. სტამბოლი. სტამბოლი. სტამბოლი. სტამბოლი.

სოფია. ბულგარული მასწავლებელი

რომში ელჩად.

რომი. სანჯულიანო მიიღო

რომი. სანჯულიანო მიიღო. რომი. სანჯულიანო მიიღო.

რუსეთი.

რუსეთი. რუსეთი. რუსეთი. რუსეთი.

პეტერბურგი. მოვიდა

პეტერბურგი. მოვიდა. პეტერბურგი. მოვიდა.

კენია. ბრძოლა ბელადი

კენია. ბრძოლა ბელადი. კენია. ბრძოლა ბელადი.

ბუდაპეტი. ბუდაპეტის ხარკი დასრულდა. ბუდაპეტის ხარკი დასრულდა.

სტამბოლი. სტამბოლი. სტამბოლი. სტამბოლი. სტამბოლი.

სოფია. ბულგარული მასწავლებელი

რომში ელჩად.

რომი. სანჯულიანო მიიღო

რომი. სანჯულიანო მიიღო. რომი. სანჯულიანო მიიღო.

რუსეთი.

რუსეთი. რუსეთი. რუსეთი. რუსეთი.

პეტერბურგი. მოვიდა

პეტერბურგი. მოვიდა. პეტერბურგი. მოვიდა.

კენია. ბრძოლა ბელადი

კენია. ბრძოლა ბელადი. კენია. ბრძოლა ბელადი.

გაზარაველთა მიმოსვლა

18 აპრილიდან. (დრო აღნიშნულია ტფილისის საათით).

ტფილისიდან ბაქოს. ბაქოსაკენ: № 6, ხაჭაბია პოსტკ. დილ. 10 ს. 16 წ., № 11, დილ. 22, ხაჭაბია-სახარაველ ნაშუად. 3 ს. 35 წ., № 4, ხაჭაბია სიდა. 10 ს. 16 წ., № 8, ხაჭაბია, სიდა. 6 ს. 29 წ., № 105, ხარაველ მეთოხ კლასის ვაგონით, ტფილისის გადახრდა სამგზავრო მატარ. სისწრაფით დამის 5 ს. 23 წ.

ბათუმისაკენ: № 3 ხაჭ. დილ. 9 ს. 51 წ., № 11, დილ. 11 ს. 28 წ., (თვლის პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 7, ხაჭაბია პოსტკ. 6 ს. 40 წ., № 9, ხაჭაბია, დამის 10 ს. 31 წ., № 107, ხარაველ მეთოხ კლასის ვაგონით, ტფილისი. ხაჭაბია, მატ. სისწრაფით დამ. 2 ს. 48 წ.

ზორჯინისაკენ: № 17, ხაჭ. დილ. 8 ს. 2 წ., (15 მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 19, ხაჭაბია, ნაშუად. 3 ს. 46 წ.

მეტეხისაკენ: № 65, ხაჭაბია დილ. 8 ს. 16 წ., № 67, ხაჭაბია, ნაშუად. 2 ს. 43 წ.

მეტეხისაკენ: იგივეს პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი ვაგონით, ტფილისი. მატარებელი № 67, უფრო წინა დღეებშიც. ტფილისში უკანა დარბაზში: № 65 შეიდა. 12 ს. 5 წ., № 67 შეიდა. 8 ს. 28 წ.

ჯუღდიგენს: ხაჭ. № 4,3, შეიდა. 12 ს. 51 წ.

უარსისკენ: ხაჭ. № 14/13, დამ. 12 ს. 46 წ. ვარჯინისკენ: № 24,23, ხაჭაბია-ხაჭაბია, სიდა. 8 ს. 8 წ. მეორე და მესამე კლასი, ვაგონებით.

ტფილისში მოდის: ბაქოსაკენ: № 3, ხაჭ. დილის 9 ს. 1 წ., № 7, ხაჭაბია-ხაჭაბია, დილ. 11 ს. 28 წ., № 7, ხაჭაბია. მოსკოვი-კოლოგო-იბანი-როსტოვი, ნაშუად. 3 ს. 53 წ., № 5, ხაჭაბია-პეტროპოლ-პოლოკოვი-კურკო-პარკოვი, სიდა. 9 ს. 35 წ., № 106, ხარაველ მეთოხ კლ. ვაგონებით, ტფილისის გადახრდა სამგზავრო მატარ. სისწრაფით დამის 2 ს. 12 წ.

ბათუმისაკენ: № 10, ხაჭაბია, დილ. 8 ს. 40 წ., № 12, ხაჭაბია, შეიდა. 2 ს. 29 წ. (პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 8, ხაჭაბია, სიდა. 5 ს. 54 წ., № 4, ხაჭაბია, სიდა. 9 ს. 16 წ., № 105, ხარაველ დამ. 2 ს. 12 წ.

მომხმარებელთა მიმოსვლა

18 აპრილიდან.

ბათუმისაკენ: № 3 ხაჭ. დილ. 9 ს. 51 წ., № 11, დილ. 11 ს. 28 წ., (თვლის პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 7, ხაჭაბია პოსტკ. 6 ს. 40 წ., № 9, ხაჭაბია, დამის 10 ს. 31 წ., № 107, ხარაველ მეთოხ კლასის ვაგონით, ტფილისი. ხაჭაბია, მატ. სისწრაფით დამ. 2 ს. 48 წ.

ზორჯინისაკენ: № 17, ხაჭ. დილ. 8 ს. 2 წ., (15 მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 19, ხაჭაბია, ნაშუად. 3 ს. 46 წ.

მეტეხისაკენ: № 65, ხაჭაბია დილ. 8 ს. 16 წ., № 67, ხაჭაბია, ნაშუად. 2 ს. 43 წ.

მეტეხისაკენ: იგივეს პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი ვაგონით, ტფილისი. მატარებელი № 67, უფრო წინა დღეებშიც. ტფილისში უკანა დარბაზში: № 65 შეიდა. 12 ს. 5 წ., № 67 შეიდა. 8 ს. 28 წ.

ჯუღდიგენს: ხაჭ. № 4,3, შეიდა. 12 ს. 51 წ.

უარსისკენ: ხაჭ. № 14/13, დამ. 12 ს. 46 წ. ვარჯინისკენ: № 24,23, ხაჭაბია-ხაჭაბია, სიდა. 8 ს. 8 წ. მეორე და მესამე კლასი, ვაგონებით.

ტფილისში მოდის: ბაქოსაკენ: № 3, ხაჭაბია დილის 9 ს. 1 წ., № 7, ხაჭაბია-ხაჭაბია, დილ. 11 ს. 28 წ., № 7, ხაჭაბია. მოსკოვი-კოლოგო-იბანი-როსტოვი, ნაშუად. 3 ს. 53 წ., № 5, ხაჭაბია-პეტროპოლ-პოლოკოვი-კურკო-პარკოვი, სიდა. 9 ს. 35 წ., № 106, ხარაველ მეთოხ კლ. ვაგონებით, ტფილისის გადახრდა სამგზავრო მატარ. სისწრაფით დამის 2 ს. 12 წ.

ბათუმისაკენ: № 10, ხაჭაბია, დილ. 8 ს. 40 წ., № 12, ხაჭაბია, შეიდა. 2 ს. 29 წ. (პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 8, ხაჭაბია, სიდა. 5 ს. 54 წ., № 4, ხაჭაბია, სიდა. 9 ს. 16 წ., № 105, ხარაველ დამ. 2 ს. 12 წ.

ბათუმისაკენ: № 10, ხაჭაბია, დილ. 8 ს. 40 წ., № 12, ხაჭაბია, შეიდა. 2 ს. 29 წ. (პირველი მილიანი 14 ნივთისთვლი). № 8, ხაჭაბია, სიდა. 5 ს. 54 წ., № 4, ხაჭაბია, სიდა. 9 ს. 16 წ., № 105, ხარაველ დამ. 2 ს. 12 წ.

უფასო სამომავლო დახმარება

ქალაქის ხაჭაბიის ექიმები. უბნები 1-2 გ. ა. გელაშვილი (სიდას ვერაზე დილის ქუჩა, 22. ტელეფ. 592). 3-4 გ. ა. შაგერდავი (ფეოხანის აღმართზე, 1. ტელ. 619). 5-6 გ. მ. თათუნასანი (გელიამინივის, 4. ტელეფ. 680). 6-7 გ. ა. მამულაძე (ალაბარში, კახეთის ქ., 1. ტელ. 745). 8-9 გ. მ. მელაქ-შანაზარაძე (ბუნიბის ქ., 23). 10, 11-12 გ. ტ. გერნიკელაძე (მთხილის ქ., 169, ტელ. 935).

გამოსულია და იყიდება

ი. გაღაპანიშვილის კითხვა
"მ ა მ მ მ მ მ მ მ მ"
დრამა 3 მოქმედ. ფასი 25 კ.

თამანი თვალთ იხილეთ და დაჩუქდებით

სამკურნალო

აბანო

მეორეხარის მითი ჰაერზე

მ. შორაშულაძეების

აბანო მუდმივ განაბრებს მუშაობას

საუკეთესო სამომავლო ცხენებისათვის და სამონღოლისათვის

"პატრიოტის სან"

"პატრიოტის სან" შეიცავს 42% შაქარს (სრულიად რუსეთის შაქრის პრეფერულ-ლობორატორიის ანალიზი № 647).

"პატრიოტის სან" საუკეთესო საშუალებაა საქონლის ღონის შერჩენისათვის და შებენისათვის (მოსხენება ემ. იორტიკოსი ლიევის შაქრის მრეწველთა კონგრესზე).

"პატრიოტის სან" ხელს უწყობს საქონელს და ცხენებს საქონლის მონეტებაში, რაც თავის რიგად ეხმარება შრომის უნარისა და სიოცხლის უნარის შევსებას.

ქალაქის საავადმყოფოები

მთავარი—პუშკინის ქ., შესავალი გზაფის უბნიდან. ხაჭაბიანთა—კახეთის ქ. № 15. ხარაველთა—ფეოხანის ქ. 56. კუთხისა—ჩერქეზის ქ. 1-18. დღეღობისა—საგურამოს ქ. 5. ქალაქის საბჭოს ექიმები მოვალენი არიან ღიდად მცხოვრებულ უფასო პეკეში დახმარება აღმოუჩინონ ქალაქის საავადმყოფოებში და თვითონ ავადმყოფის მიხედვით უფასოდ თანაობენ ოპანში, თუ ოპანში უფასოდ იქნებიან 11 საათამდე მოიწვიეს ვალდებულნი იმ დღეებში ინახულან ავადმყოფი, ვალდა საჭირო შემთხვევებისა, როცა დამატებით დაუყოვნებლივ უნდა მისცეს.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.

სახალხო გაზეთი

სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი. სახალხო გაზეთი.